

ФОТОГРАФЪТ КАТО МОДЕЛ

Жените на Хедър Бенет са като от седемдесетарска лента, но не съвсем...

От Борис Костадинов

Хедър Бенет нашумя преди няколко години чрез амбициозните си цикли фотографии. Една от нейните най-силни серии е *Непоказваните произведения на Хана Бергман*. Въпросната Хана е измислен и събирателен образ. Снимките проследяват образа на жената в съвременното общество чрез неговата най-масовизирана визуална култура. Хедър обаче съвсем не се определя като типична феминистка. Тя признава, че често идеята ѝ е да пародира класическия женски бунт. Чрез своите фотографии оспорва манифестите и опростения феминизъм в произведенията на имена като Синди Шърмън или Хана Уилке. Хедър обаче използва идентични с техните средства за конструиране на произведението – нейното собствено тяло. Резултатът са сцени – силно стилизиращи портрети на иконични женски характери. Фантазии, породени от клишетата на Холивуд и рекламата. Образите не са заимствани от конкретни филми или телевизионни клипове, но асоциациите са повече от разпознаваеми. Артистът си играе с клишетата, които имат претенцията да са сериозни, но всъщност могат да бъдат много смешни. До голяма степен тези клишета са свързани с интерпретирането на сексуалните желания. Зрителят никога не е наясно дали моделите във фотографиите ѝ са неумолими хищници, или беззащитни плячки. Палитрата е със засилена цветност, а композициите са строго обмислени, в стилистиката на филм ноар, за да създадат мимикрията към колективната културна памет. Хедър открадва наследството от 60-те и 70-те на миналия век и го миксира смело с настоящето, за да демонстрира доколко изстраган и показателен е женският въпрос: *Quo Vadis?*

Хедър Бенет е на www.luxegallery.net

